

Ягъфәр Хисмәтуллин (сулда) һәм Хисаметдин Исмәгыйлев һәйкәлгә чәчәк сала.

Хисаметдин ИСМӘГЫЙЛЕВ

Һәйкәлләр – тереләр өчен...

Стәрлебаш авылында тыл хезмәтчәннәренә багышланган скульптур ансамбль һәм Мөхәммәтшакир Тукаев һәйкәле көндәлегеннән

...Беркөн шулай Ягъфәр абый белән икәүләп Зәки абыйның хәлен белергә бардык. Төгесән-монысын сөйләшәп, озак кына чәйләп утырганнан соң Зәки абый:

– Әй, егетләр, онытып торам бит. Сөзгә бер нәрсә күрсәтим әле, – дип, урыныннан торып, икенче бүлмәсеннән, бик матур итеп агачтан эшләнгән хатын-кызлар сыны композициясен алдыбызга китереп куйды. Без Зәки аганың агачтан төрле-төрле сыннар эшләгән белә идек. Әмма бу эше бигрәк тә шәп килеп чыккан. Һәм ул аңлатырга да тотынды.

– Менә, – ди, – бусы Гайшә, ә менә бусы Кара Гобәй хатыны – дип, барча сыннарның исемнәрен атап чыкты. – Минем “41нең арбалы хатыннары” дигән пьесаның төп героюлары менә шушылар инде, – ди.

Шулай матур гына сөйләшәп утырганда, Ягъфәр абый белән икебез дә, сүз куешкан кебек, берьюлы сөйли башлыйбыз.

– Ө бит, Зәки абый... – Мин, Ягъфәр абыйга хөрмәт йөзеннән, туктап калдым.

Ягъфәр абый, Зәки Зәйнуллинга карап:

– Безнең Стәрлебашта районның данын ерак-еракларга тараткан атаклы шәхесләребезне халыкка күрсәтәлек бер истәлекле такташыбыз да, берәр тарихи бинабыз да юк икән! – ди.

Шунда Зәки ага, гадәтченчә, берәз кыза биреп:

– Ө бит Стәрлебаш мәдрәсәсен бөтөргән әллә ничә күренекле шәхес бар. Алар шушы мәдрәсәләренә бетермәсә, кем булыр иде икән? Мөселман дөнъясы нинди атаклы шәхесләрдән мөхрүм калган булыр иде. Санап китәм, менә алар: Пугач патшаның баш полковнигы Кинжә Арсланов; Юлай Казналы (Азналин), полковник; Салават Юлай улы, полковник; Канзафар Усаев, полковник; Бөржән ыруы башкортты Каранай Морат. Стәрлебаш мәдрәсәсендә Мифтахәтдин Акмулла да укыган. Суфи шагыйрь Шәмсетдин Зәки, Мөхәммәтгали Чокрый һәм Габдрәхим Утыз-Имәни дә монда белем алган. Шәмсетдин Зәки белән Гали Чокрый шәкертләргә белем биргәннәр. Һәм башка, һәм башка бик күп шәхесләр укыган безнең мәдрәсәләрдә, – дип, Зәки ага сөйләвен дәвам итә.

– Шушы мәдрәсәләренә үз акчасына тоткан Мөхәммәтшакир Тукаев үзе генә дә әллә ничә шәхескә торырлык. Патша хөкүмәтенең ике чакырылыш Думасында депутат та булган.

Ягъфәр абый, тагы да сүзгә кушылып:

– Менә бу шәп идея! Чынлап та, Тукаев истәлегенә берәр нәрсә эшләп куя алсак, Стәрлебаш мәдрәсәләрендә укыган барча атаклы шәхесләргә дә һәйкәл булыр иде бу, – ди.

Мин дә абыйларны куәтлим:

– Әйе, абыйлар, бу бик шәп фикер! Моны башкарып чыгарга кирәк. Ичмаса, шушы Стәрлебаш мәдрәсәләрен искә төшереп, аларның данын саклап торучы һәйкәл булыр иде.

Зәки абый инде, безне дәртләндереп:

– Бу эшкә сез икегез тотынсагыз, булдыра алырсыз, егетләр, дип уйлыйм, – дип, безнең күңелләрдә кабына башлаган утка кәрәчин сибеп жибәрде.

Һәм без шушы идеяне, ягъни Мөхәммәтшакир Тукаевка һәйкәл кую нияте белән яна башлап, төрле планнар карадык. Безнең халыкта “Ният – эшнең яртысы” дигән әйтем бар. Жиң сызганып эшкә керешәбез.

Иң тәүдә бу турыда гариза һәм тәкъдим белән район башлыгына керәбез. Ул безгә аптырабрак карап тора. Шулай да безнең белән жылыгына сөйләшә. Мөхәммәтшакир Тукаев турындагы кыскача белешмәне һәм гариза-үтенечне алдына салабыз.

Һәйкәл мәшәкәтләре белән йөргән арада безнең башка тагы бер уй килде. Монысы инде Казан шәһәрәндә булды. Бөтендөнъя татар конгрессына кереп, Мөхәммәтшакир Тукаевның бюстын нинди скульптор эшли алыр икән, дип сөйләшәргә барган идек. Шунда Казан Кремле диварыннан аста, ат арбасына балалар утыртып китеп барган абый кеше скульпту-

расына тап булдык. Бу һәйкәлдә Әсгать Галимжанов дигән кеше сурәтләнгән. Һуш китмәле хәл! Ул үз акчасына алган автобусларны балалар йортларына бүлөк итә торган булган. Шулай итеп, барлығы сиксән автобус бүлөк иткән. Ятимнәрне атына утыртып йөртеп, аларның күнелләрен күтәрә торган булган. Башка ярдәм-яхшылыкларын санап та бетерерлек түгел. Шунда безнең башта яңа идея туды. Нигә әле үзбезнең әби-апаларга да шундый һәйкәл куймаска? Безнең болай канатланып йөрүгә Уфа комиссиясенең Мөхәмәтшакирга һәйкәл куярга дигән тәкъдимгә уңай җавап биреп, скульпторларның да ярдәм вәгъдә итүләре сәбәпче булды.

Казан каласыннан кайткач, шушы идея белән канатланып, яңадан район башлыгына керәбез. Илдар Миңнеәхмәт улы безнең бу тәкъдимгә тиз ризалашты. Кәефе дә әйбәт күренә. Һәм безгә сорау бирә:

– Ә Тукаев бюстын кайчан куясыз?

Бу сорау биреләчәгенә өзәр идек.

– Без бу эшләрне параллель эшләргә булдык. Казан ерак. Һавадагы торнага ышануга караганда, кулдагы чыпчык яхшырак. Үзбәзнең Уфада яхшы скульпторлар таптык. Җитәкчесе Г. В. Лобанов дигән кеше. Безгә бу скульпторны Төзелеш һәм архитектура министрлыгыннан тәкъдим иттеләр, – дибез.

– Ярар, алай булгач, сез шушы үз эшләрегез белән шөгыльләнә

Һәйкәл күренеше.

торыгыз. Ә без бу яңа тәкъдимегез буенча җәмәгать тыңлаулары үткәрербез. Шунсыз булмый, – ди.

Бераз артка чигенебрәк язам. Сугыш башлангач, Стәрлебаштан сугышка алынган ирләр хәрби эзерлек лагеренда ачтан интегә, дигән хәбәр хатыннарны зур кайгыга сала. Ирләр ашатырга була, хатыннар ат арбасын үзләре тартып, Раевкага азык-төлек алып бара. Һәм андый хатыннар Стәрлебаш районында гына да әллә ничә. Яңгырчы авылыннан Кәримова Рабига апа, ике бала утыртып бөләкәй арбага азык-төлек тәяп, Алкиндагы лагерьга бара. Айдарәле, Тәтәр-Арслан һәм Куганакбаш авылыннан Ишмиярова Сажидә апа, Ишми-

ярова Нәкыя, Усманова апалар. Түбәнге Аллагуват авылыннан, башка авыллардан баручылар да булган.

Уфадагы скульпторлар белән тагы очрашып сөйләштек. Алар Стәрлебашка килеп бу һәйкәл куелачак урынны да карап билгеләде. Район башлыгы һәм Мәдәният сарае директоры белән килешеп, һәйкәлне район Мәдәният сарае алдына куярга сүз куештык. Скульпторлар бу җөһәттән – тәҗрибәле кешеләр. Алар һөнәри күзлектән карап хәл итте. Югыйсә, башка урынга куярга дигән тәкъдимнәр дә бар иде. Боз кузгалды. Красноуфимск каласына барып, бронзадан сын коючы осталар белән дә очрашып, бәйләнешкә кереп, сөйләшүләр алып бардык. Тиз арада композициянең кече макетын эшләделәр. Эш башлау өчен бер миллион акча күчәрдек. Төүге акчаны, башлап, Зәки абый үзе бирде.

Җәмәгать тыңлауларын көтә-көтә көз дә җитте. Көтмәгәндә, районга яңа башлык килде. Яшь, эшлекле кеше. Беренче кереп сөйләшкәндә, Рөстәм Камил улы безнең ниятләрне хуплап, дөртлөндереп чыгарды.

– Бик шәп идея! Мин бу ниятегезне хуплыйм, – диде.

Икенче җәмәгать тыңлауларында 27 кеше катнашты. Шулардан 24 кеше безнең өчен, ягъни риза дип кул күтәрде.

Шушы елның, ягъни 2019 елның сентябрь аенда Турмай авылында районның татар мәдәнияте көннәре үтте. Мин, районның татар җәмәгатьчелеген җитәкләүче бу-

Сулдан уңга: иганәчеләр Рамил Тукаев, Наил Мәхмүдов, Стәрлебаш районы хакимиятенең элекке башлыгы Илдар Локманов, Стәрлебаш районы хакимияте башлыгы Рөстәм Рахмангулов, Язьфәр Хисмәтуллин, Хисаметдин Исмагыйлев.

ларак, һәйкәл урнаштыру буенча булган мәсьәләгә дә көн тәртибенә керттердем. 120 кеше катнашлыгында үткән бу җыелыш, бертәвештан, һәйкәлне куярга кирәк, дигән карар чыгарды.

Ниһаять, мәсьәләгә район Советы президиумына куярга булдылар. 2019 елның 24 октябрдә президиум утырышы булды. Тавышка куйдылар. Әмма безнең мәсьәләгә бертәвештан “билгесез вакытка кичектереп торырга” дигән карар кабул ителде. Сәбәбе Мөхәммәтшакир Тукаевка һәйкәл куелмауда иде, тәүдә аны урнаштырыгыз, аннан карарбыз, диләр. Ул да булса, районда һәйкәлне куюга каршы кешеләр бар булып чыкты.

Ягъфәр абый:

– Соң, бит бу ике эшне дә скульпторлар параллель алып бара. Киләсе елга – Бөек Җиңүнең 75 еллыгы. Мәнә шул датага “Арбалы хатыннар”ның һәйкәлен эшләп бетерергә иде исәп, – дип караса да, мәсьәлә һавада эленеп калды...

Ягъфәр абый тагы хакимияткә керде. Ул бит комсомол кәтәлүгәндә бүртенеп, шуннан туры райком казанына сикереп, шунда кайнап, пешеп, чыныккан кеше. Колхоз чорында рәис булып чарланган карт бүре.

– Район мәдәният йорты алдында куярга рөхсәт булмаса, без аны минем йортка яки Зәки абый йортына урнаштырачакбыз, – дигән. – Әйттек бит инде: ике һәйкәл дә бергә эшләнә. һәм бервакытта эзер була.

– Әйдәгез алайса болай сөйләшик. Скульпторларны районга чакырыгыз. Шунда бергә утырып киңәшләр берез, – дигәннәр аңа.

– Ярар чакырырбыз. Бу бәйрәмнән соң булыр инде.

...бнчы ноябрь көнне Ягъфәр абый белән Уфага барырга эзерләнәбез. Скульпторлар һәм кайбер кешеләр белән очрашып сөйләшәсе эшләр бар.

Әмма ул көнне безне хакимияткә сөйләшергә чакырдылар.

Ягъфәр абый белән башлык бүлмәсенә күтәреләбез. Кереп утырдык. Барчасы бер-берсен этә-төртә алгара, түргә якинрак утырышалар. Безгә өстәлнең бу башыннан читтән генә урын калды. Башлык нигә җыелганыбызны искәртеп үтте дә, Ягъфәр абыйга сүз бирде. Абый, гадәтәнчә тыныч кына безне борчыган мәсьәлә белән хезмәткәрләргә таныштырды.

Һәм дә һәйкәлне Мәдәният сарае алдына урнаштыруның никадәр мөһим булуын кат-кат исбатлады. һәйкәлдәгә хатыннарның нәкъ менә шушы урыннан юлга кузгалуларын да тасвирлады. Яшьләргә патриотик рухта тәрбияләү турында да, гаиләдәгә тугрылык белән мөхәббәт турында да сөйләп китте.

Тик Ягъфәр абый сүзен сөйләп бетерә алмады. һәйкәл куюга каршы кешеләр күп булып чыкты. Әле берсе, әле икенчесе, һәйкәлне Мәдәният сарае алдына урнаштыру кирәк эш түгел, дип исбатларга тырыша. Имеш, культура йортынан чыккан кешеләргә һәйкәл арты белән торачак. Мәдәният сарае матурлыгын каплай, имеш. Икенчесе: “Анда бит инде Чернобыль һәлакәтендә катнашучыларгаobelisk бар. Нигә тагы икенчегә утыртырга? Әнә иске паркның бу як очында бәдрәф кырында буш урын бар, шунда куегаз!” – ди.

Мәнә нинди биеклектә уйлаучылар бар бит! Өстәвенә, имеш, бу урынга күптән инде “Яшьләргә аллеса” ясарга план корган булганнар. Имеш, күптән финанс бүленгән.

Мәнә шулай һәйкәлне Мәдәният сарае алдына куйдырмас өчен безне бетереп ташладылар. 4нче балалар бакчасы алдындагы буш майданга урнаштырырга тәкъдим ителәр. Гомум фикергә килә алмыйча шулай таралыштык.

Ярар, яшәрбез, күрербез, вакыт күрсәтер! Мәнә шулай, Стәрлебаш авылын матурларга, районның данын тагы да арттырырга йөргән без ике мөһнүгә ничемә кеше каршы чыкты. Кайчандыр икенче Бохара дип исәпләнгән Стәрлебаш һәм район таркалмасын дип көрәшкән Стәрлебаш авылы бит бу!

Киләсе атналарга Уфа скульпторларын Стәрлебашка сөйләшергә чакырырга булдык. Шунда яхшылап, безне борчыган барча мәсьәләләргә алга салып сөйләшергә килештек.

19нчы ноябрьдә Ягъфәр абый белән Уфага татарлар җыенына барабыз. Шу ул көнне скульпторлар белән дә очрашачакбыз. Сәгатә иртәнгә жиденче яртыларда ук торып, чөйләп алгач, юлга чыгам. Хатын инде, гадәтәнчә:

– Телефоның, дару, күзлегенчә алдынмы? Документларың? – дип арттан кычкыра.

– Алдым, алдым, – дип, кеселәргә капшыйм. Барысы да урынында, кесәдә.

Иң тәүдә Мәдәният министрлыгына керәбез. Яңа гына эш башланганы күренеп тора. Хезмәткәрләр әле тегеләй, әле болай йөрештерә. Безгә кирәкле кешегә сораштырабыз. 17 саны язылган бүлмәгә күрсәтәләр. Ишекне шакып бүлмәгә үтәбез. Бүлмә хужасы безнең якташыбыз – Гөлнур Колсарина. Безне бик җылы каршы алды. Безнең белән яхшылап сөйләшеп, төрле киңәшләр бирә. Иң мөһиме – һәйкәлләргә урнаштыру-урнаштырмау турындагы карарны раслаучы комиссиягә ничек хат юлларга кирәклеген өйрәтте.

– Сөз, – ди, – бу комиссиягә үзегезнең исемнән хат языгыз. Сөз бит жәмәгәт оешмалары. Берез – Акмулла фонды житәкчесе. Икенчегә – районның татар жәмәгәтчеләгә рәисе. Үзегезнең исемнән хат юллагыз, – дип, безгә бик акыллы киңәшләр бирде.

Зур рәхмәтләр өйтеп сабуллашабыз. Безнең юл хәзер аграр университетка. Анда якташыбыз профессор Рәфис Зыязетдинов белән очрашырга сүз куешкан идек. Рәхмәт төшкере, ул безне университет бусагасыннан ук каршы алды. Аның белән иганәчеләргә хатлар эзәрләдек.

28.11.2019. Иртән үк Ягъфәр абый шылтырата:

– Онытмадыңмы? – ди.

– Юк, юк.

Ягъни бүген Стәрлебашка Лобанов Геннадий Владимирович житәкчеләгәндә Уфадан скульпторлар килергә тиеш.

Кунакларны каршылап, билгеләнгән вакытка хакимияткә керәбез. Башлык бик итагатыла генә барыбыз белән дә урыныннан ук торып исәнләшә. Мәнә сөйләшүләр башланды. Ягъфәр абый сүз башлап үзенең элекке фикерендә калуын өйтте. Моңа каршы булуучылар, бер-берсен бүлдәрә-бүлдәрә, янә Ягъфәр абыйга каршы сөйли башлады.

Шуннан Геннадий Викторович:

– Бу монументаль һәм мәдәни скульптураның урыны тик район Мәдәният сарае алдында гына. Без бит сезгә чаклы булган башлык белән сөйләшеп, һәйкәл урынын тәүдә ук килешкән идек. Мәдәният сарае директоры Рафаил Йосыпов та риза иде, – диде.

Шунда берәү:

– Вот, допустим, мин карават ясаучы ди. һәм караватны ясап саттым, ди. Алган кеше карават-

ка хужа. Шулай булгач, караватны хужа кайда тели, шунда куя. Бу сезнең арт-объектыгызыны да район кайда тели, шунда куярга хаклы, – дип, үзенең тозсыз сүзләрен әйтеп ташламасынмы?!

Уфа кунаклары аның авызын тиз япты:

– Бу тегенди-мондый арт-объект түгел, ә монументаль һәйкәл!

Мин дә сүз кыстырып әйтүне кулай күрдем. Һәм барчасына да карап алдым да:

– Салават Юлаев һәйкәлен дагстанлы осетин Тавасиев дигән кеше ясаган. Скульптура обком каршында гына булачак, шунда куябыз, дигән карар кабул ителә. Ә Тавасиев, бу урынга риза булмыйча, берничә көн Уфа тирәли жәяү йөрәп, үзе Салават Юлаев һәйкәленә урын эзли. Һәм менә элеге урынны сайлый.

Тавасиев болай ди:

– Мин сайлаган урынга куярга теләмисез икән, батырыгыгызга һәйкәл дә булмый. Бүтән урынга мин риза түгел, – ди.

Күрәп торасыз, Салават батыр һәйкәле Уфага нинди ямь, күркәмлек биреп тора. Шуңа да һәрнәрсәнең үз урыны булырга тиеш! – дим.

Тагы кызып-кызып фикер алышулар башланды. Башлык, сөгәтөнә карап алды да:

– Мин район халкының икегә бүленеп бер-берсенә каршы көрәшүен теләмим. Шулай булгач, ныклап уйлашык! – дип, утырышны төгәлләде.

...Менә без ничәнче тапкыр урыннар карарга чыктык. Бер ханым безгә мәйданчыклар күрсәтеп йөри. “Магнит” кибете каршындагы эфганчыларга куелган һәйкәл артын күрсәтә. Әмма артында урнашкан бина ярымжимерек хәлдә. Геройлар аллеясына куярга дигән төкәдим дә уфалыларның күңеленә хуш килмәде. Аннан инде Пенсия фонды алдыннан урын күрсәттеләр.

Лобанов тиз уйлап фикер йөртүче кеше икән.

– Пенсионный фонд икәнә күрәп тора. Интернетка куячаклар. Пенсия аз булгач, авыл хатыннары пенсия артыннан арба тартып Мәскәүгә китеп бара, диячәкләр. Икенчедән бу тар урынга нәрсәгә тыкшындырырга? – дигәч, барча халык елмаеп-көлөп жибәрде. Бу урын үзәннән-үзе төшөп калды.

Хәзер паркка килдек. Әмма

скульпторлар бердәм бу урынга каршы булды. Бик тө кысыңкы урын. Бәдрәф кыры. Бу да барып чыкмады. Киттек яңа төзеләчәк парк жирен карарга. Аны Мөхәммәтшакир Тукаев һәйкәленә туры килә торган урын дип таптылар.

Шуннан инде Ягъфәр абый, ачынып, йөрәгеннән:

– Район Мәдәният сарае алдында булмый икән, спонсорлар акча бирмәчәк. Шулай булгач, Стәрлебашның бренды булырлык һәйкәл Стәрлебашка кирәкми булып чыга. Юк тек, юк инде! Черномырдин әйткәнчә: “Яхшы булсын дип эшлисез, тырышсың, ә һәрвакыттагыча килә дә чыга!”

Мин дә, әрнеп:

– Ярар, Ягъфәр абый, бик кайгырма. Кичә Казаннан шылтыраттылар. Алар һәйкәлне үзләренә сатуны сорый. Оренбурглар да кызыксына. Шуларга сатарбыз да, акчаларын спонсорларга кайтарып бирербез, – дим, барысы да иштерлек итеп. Андый уй-фикерләр дә башка керә башлаган иде.

Шулай таралыштык. Ягъфәр абыйларга алып барып, кунакларны төшке аш белән сыйлыйбыз. Аның хатыны Римма апага рәхмәт! Татар хатыннарына хас булганча, табынга бик тө тәмле-тәмле ризыклар пешереп, мул табын белән безне елмаеп-көлөп каршы ала. Төшке аштан соң кунакларны Уфага озатып жибәрдек. Мин өйгә кайтып киттем.

Ярты юлда Ягъфәр абый шылтырата:

– Башлык бүген кичке сөгәтә алтынга үзәнә чакыра. Килә аласыңмы?

– Әлбәттә, киләм.

Житәкче безне елмаеп каршы алды. Һәм сүз башлады:

– Сез башлап йөргән эш бик яхшы эш инде. Әмма менә каршы килүчеләр дә бик күп жыелды бит. Әйдәгез эле яңадан тынычлап кына сөйләшик. Әйттик, менә киләсе елга балаларга сәнгать мәктәбе төзәргә планлаштырабыз. Шул сәнгать мәктәбе алдына урнаштырсак, ничек була? СОК (Спорт-сәламәтләнדרү комплексы) алдына куйсак та начар булмас, дип уйлыйм. Анда ошамаса, менә элекке поликлиниканы фатирлар итеп яңартчакбыз. Шуның алдына, я булмаса, 1нче мәктәп артында булса, ничек уйлыйсыз?

Ягъфәр абый белән алдыбызда яткан Стәрлебаш авылының архитектур планнарын карыйбыз.

– Алдан ук бу вариантларны

безгә берсе дә әйтмәде бит. Без бит элеккеге башлык һәм Мәдәният сарае директоры белән сөйләшөп килешкөч кенә спонсорларга финанслау турында мөрәжәгать иттек. Алар да Мәдәният сарае каршына куйсагыз, акча була, бик матур, дәрәс сайланган урын, диделәр. Аннан да бигрәк, хатыннар нәкъ менә шушы урам башыннан кузгалган. Элек бу урында урам иде. Мәдәният сарае төзәр өчен өйләрне күчереп, урамны үзгәрттеләр.

Рөстәм Камил улы:

– Сез инде алай ук “юк” дип кырт кисмәгез. һәйкәл бик яхшы нәрсә. Шуңа күрә ашыкмыйк эле. Тагы бер кат уйлашырбыз, – ди.

Әңгәмә барышында сиземлибез: аның фикере безнең якка үзгәргән. Шулайрак шул. Күрәсез, урындагы халык бу ике тискәренә тыңлый һәм аларны яклай, дигән уйга килде.

Бик мәслихәт кенә, куллар кысышып аерылыштык. Бу безнең яктан бөләкәй генә жиңүгә таба ярты адымыбыз иде. Ничек кенә булмасын, яхшы якка ярты адым. Һәм безнең көефләр күтәрәнке. Абый белән хушлашып, өйгә кайтырга кузгалдым. Нич кенә дә аңламыйм: нигә кайбер кешеләр һәйкәлне клуб алдына куярга каршы килә соң? Уйлап-уйлап та очына чыгарлык түгел.

2019 елның бнчы декабрәндә Уфага юл алдык. Таң белән кузгалдык. Юл ачык булса да, көчле жыл исә. Аннан да бигрәк, томан төсле вак кына яңгыр машина төрәзәсенә ябышып, боз булып туңа. Шундый кыенлыктар белән Уфага якынлашабыз.

Туп-туры Хөкүмәт йортына барабыз. Машинаны куярга көчкә урын табып, жәяүләп килдек. Пропуск алулары бик озакка сузылды. Гөлнәз Нурғалиева дигән ханым белән барысын да алга салып сөйләштөк. Ул сораша, без сөйлибез. Бу эшкә скульптор Г. В. Лобанов та катнашканын белгәч:

– Геннадий Викторовичка әйтегез: һәйкәлне Мәдәният сарае алдына куярга кирәклеген дәлилләп, Башкортстан Рәссамнары берлегеннән хат эзәрләп, безгә китерсеннәр. Никадәр тизрәк, шулкадәр яхшырак булыр. Бу комиссиянең берничә утырышы булды инде. Шулай да быелгы соңгы утырыш 20нче декабрәлдә булуы ихтимал. Быел булмаса, киләсе елның гыйнвар айларында булыр, – дип, безгә яхшы-яхшы киңәшләрен бирде.

Көефләрәбез яхшырганнан-ях-

Сулдан уңға: Ягъфәр Хисмәтуллин, Хисаметдин Исмәғыйлев һәм Стәрлебаш авыл Советының бүгенге башлығы Фәргәт Фаткуллин.

шыра. Безнең белән бер теләктә булган кешеләр Уфаның үзәндә дә бар икән. Безне озата төштә. Шунда:

– Абзыйлар, күреп торам, бик актив кешеләр икәнсез. Шуңа да мондый жәмәгать эшләрәнә яшләрәнә дә үзегезнең арттан ияртү кирәк, – ди.

Без аның тәкъдим-фикерләре белән килешәбез. Куллар кысышып аерылышабыз.

17.02.2020. Үткән атнаны ук район башлығына көрергә язылдык. Бүген сөгәт өченче яртыда кабул итә башлый, диделәр. Хакимияткә килдек. Рахмангулов безне бик жылы кабул итте. Кәефе әйбәт күренә. Без инде әлеге шул һәйкәл турында сөйләшәргә дип кердек. Безнең кулда мәдәният министрының хаты да бар. Ул хатта “министрлык һәйкәл куюга каршы түгел. Әмма бу мәсьәлә район карамагында”, – диелгән.

Башлык:

– Бу турыда үзем дә күп уйладым. Менә сез башка урынга куярга риза түгелсез бит. Шуңа да уйлы торгач, мондый нәтижәгә килдем. Мәдәният сарае алдындагы “Чернобыльчеләр” мемориалы кырына куйсак, ничек булыр? – ди. Һәм кәгаздә урынын сызып күрсәтә. Шушында ук “Чернобыльчеләр” мемориалын башка урынга күчәргә вәгдә бирә. Мин инде бу вариантны кабул итәм. Һәм риза икәнәнне белдерәм. Ягъфәр абый гына, икеләнәп, бик үк риза булмаганлы-

гын житкәрдә. Эчтән генә уйлыым: иң мөһиме һәйкәлне клуб алдына урнаштыруга ризалык алырга кирәк. Ризалык алып, кәгазь эшләре беткәч, аны тегеләйрәк, я булмаса, болайрак урнаштырып булачак бит. Һәйкәлне шушы урынга урнаштыруга язма рәхсәт булсын. Депутатлар сессиядә карап, карар кабул итсен. Шул карар белән безгә алдагы эшләрне башкарырга җиңелрәк булачак. Сынчылар да эшкә тотыныр. Кочучылар да әзерлектә булачак. Аннан, акча белән тәэмин итүче спонсорлар белән сөйләшүләр алып барырга да җиңелгә туры киләчәк. Кулда депутатларның карары бар бит. Шуларны уйлап, бу вариантка мин куш куллап ризалыгымны белдерәм. Берәз икеләнгәч, Ягъфәр абый да ризалаша.

Шулай сөйләшәп, бу мәсьәләне чәршәмбе депутатлар советында карарга булдылар. Бу көн бик уңышлы үтте дип, Ягъфәр абый белән балаларча шатланышып өйләребезгә юл алабыз.

Менә жәмәгать тыңлауларында бу мәсьәләне тикшереп утырабыз. Бу киңәшмәдә Мәдәният сарае алдына һәйкәлне кую өчен Стәрлебаш авыл хакимиятенә мөрәжәгать итәргә кирәклеген әйттеләр.

Икенче көнне, Ягъфәр абый белән икәүләп, Стәрлебаш авыл хакимиятенә мөрәжәгать язып алып килдек. Ә башлык шушы көнне ялга китә икән, аннары башка эшкә күчәчәк, дигән хәбәрләр дә ишетелә башлады. Шулай итеп, безнең эш тагы билгесез вакытка һавада эленеп калды. Ул да түгел, корона-вирус эпидемиясе килеп чыкты.

Ниһаять, Стәрлебаш авылының яңа гына төгаенләнгән хакимият башлығы Азамат Галиев безгә, һәйкәлгә урын төгаенләү турында халык тыңлаулары 7 майда үтәчәк, шул көнне килерсез, дип әйтте.

Менә билгеләнгән көнне авыл хакимиятенә килеп кердек. Авыл хакимияте башлығы белән бергәләп Мәдәният сарае алдын яңадан карап чыктык. Аннан бүлмәсенә керәбез. Мин һаман эшнең уңышлы барып чыгуына шикләнәп утырам. Тагы бер-ике хезмәткәр керде. “41нең арбалы хатыннары” пьесасындагы хатыннарының кызлары Хәлимә белән Зәкия килде. Жәмәгать тыңлаулары башланды. Безнең мөрәжәгәтне укып ишеттерделәр.

– Һәйкәлне Мәдәният сарае алдына урнаштырырга кемнәр риза? Кулларыгызны күтәрегез! Каршы-

лар? Юк. Бертәвештан кабул ителде.

Бу тыңлауларда барлығы җиде кеше булдык. Мәсьәлә шулай гади генә, үзәннән-үзе уңай чишелде дә куйды.

Тышта яз! Безнең күңелләрдә кояш балкый! Мең-мең рәхмәтләргә әйтеп урамга чыгабыз. Шатлыктан кычкырып җырлыйсылар, биеп жибәрәсе килә. Ягъфәр абыйларга киттек. Шатлыклы хәбәрне Римма апага да житкәрәбез. Ул да елмая. Шунда ук Уфадагы скульпторларга да шылтыратып, шатлыгыбыз белән уртаклашабыз!

Аларны тагы чакырып, тирә-якка ничегрәк килештереп, яраклаштыру турында сөйләшәргә туры килде. Аларча, ягъни уфаларча әйтсәк, бу архитектур дизайн дигән нәрсе икән. Скульпторлар үзгәрешкә бик үк риза булмаса да, нишләсен инде, килеште. Әлеге шул түбән, почта ягына караган өлешен югары күтәрәп тигезләргә кирәк булачак. Бу инде безнең кассадагы барлы-юклы финанса көчәргәнәш тудырачак. Нигез кыйммәтләнәп катлауланачак. Шуннан инде Чернобыльчеләргә куелган мемориаль корылманы да күчәргә кирәк булачак. Аны күчүрүнә безгә йөкләтергә тырыштылар.

Әлеге шул мең мәшәкәтләр белән жәй үтеп бара. Ул печән, ул бәрәңгә дигәндәй. Ягъфәр абый белән ике тапкыр Красноуфимск шәһәрәнә барып кайттык. Скульптор егет Мөхәммәтшакир Тукаев сынын балчыктан эшләп бетергән. Кайбер кимчеләкләрен дә әйттек, төзәтте. Һәйкәлнең йөзән Мөхәммәтшакирның бердәнбер фотосы белән чагыштырган идея, аерып алгысыз. Киемнәрен Зөлфия Гыйзетдинова язган “Давыллы еллар” пьесасындагыча итеп эшләде.

Бүген 16нчы ноябрь, 2020 ел. Ягъфәр абый кичтән үк шылтыратып куйды:

– Хисами, иртәгә Красноуфимскидан кочылар Мөхәммәтшакир Тукаевның һәйкәлен алып килә, онытмадыңмы?

Онытам буламы соң! Мин һәрвакыт әзер. Пионерлар кебек. Әле менә Стәрлебаш авыл хакимиятенә мөрәжәгать язып утырам. Тукаев һәйкәле куеласы урынны ачыклау өчен. Ике урын. Берсе – “Яшләр” паркының уртасы. Икенчесе – нәкъ Карл Маркс урамы башланган урын, Нил абый Рәмиев житкәлгән зур мәчет ихатасының

сул ягы. (Эйткәндәй, Нил абзый – шагыйрь Рәмиевлар нәселенәң туры давамчысы. Шәжәрәсе дә бар. Тамырлары Муса Жәлиллине дә үз эченә ала.) Әмма жәмәгать тыңлауларында Стәрлебаш халкы ни өйтер? Кайсы урынны сайларлар?

Каһәр суккан пандемия аркасында жыелып сөйләшүләр мөмкин түгел. Барча төкәдим һәм кире кагулар телефон һәм Интернет аша гына булчак. Ул ничек үтәр? Күз алдына китерүе кыен. Гомумән, онлайн дигән тыңлауларга халык катнашырмы?

Тәтербаш авылына житәрәк, Ягъфәр абый шылтырата:

– Кунаклар ярты сөгәттән килеп житәбез, диләр. Син кайда?

– Мин Тәтербашка життем инде.

– Алайса, аларны юл божрасында көтеп, каршы ала тор, – ди.

Шулай килештек. Әмма кунаклар билгеләнгән вакыттан күпкә алданрак килгән икән. Мин божрада Стәрлетамак юлын күзәтеп утырам, ө алар юк. Тагы абзый шылтырата:

– Кунаклар килеп житте. Син кайда?

– Бәй, мин аларны монда көтеп утырам.

– Тиз генә Гаскәров Римнең складкибетенә, элеккеге “Кислород”ка килеп жит, – ди.

Мин “Кислород”ка барып житүгә, Ягъфәр абый да кунакларны ияртеп килеп житте. Ул, тыны кабып:

– Банкка ашыгам. һәйкәлне шушында бушатып, склад эченә кертеп урнаштырыгыз, – диде дә китеп барды.

Күп тө үтми, безгә һәрчак ярдәмләшәп килгән милли аңлы, татар жанлы Фәрит Искәндәров килеп житте. Алай гына да түгел, үзе белән инде нык картайган Зәки абзыйны да алып килгән. Аллаһка шөкер! Зәки аганың күптәнгә хыялы тормышка ашты, дияргә була. Аның хәтта күзләреннән яшь тө чыкты шикелле. Өллә миңа гына шулай күрендеме? Абзый кешеләр алдында яшь күрсәтеп тора торган шөхәсеме? Юк инде. Халкыбыз әйтмешли, авызы тулы кан булса да, кеше алдында төкермәс. Менә шундыйрак инде ул безнең Зәки абзабыз.

Тиз арада электросеть оешмасында эшләгән егетләргә өйтеп, Гаскәров Римнең улы Илнур һәм тагы берничә егет, һәйкәлне бик жиңел генә бушатып, складка урнаштырдык. Ягъфәр абый хәтта һәйкәл өстенә ябарга материал да

алып килгән булып чыкты. һәйкәлне шул материал белән әйбәтләп төреп тө куйдык. Зәки аганың безгә өйткән сүзләре өле дә хәтердә:

– Аллаһыга шөкер, Мөхәммәтшакирның һәйкәлен күрергә Ходай насыип итте. өйттем бит мин сезгә, егетләр, сез икөләп тотынсагыз, барысын да булдырасыз дип. Карагыз өле, нинди зур эш эшләдегез. Инде хәзер яхшылап урынына да куярсыз, дип ышанам. Ходай насыип итеп, “41нең арбалы хатыннары”нда башкарып чыгарсыз. Инша Аллаһ, шулай булырга язсын! Бу эшләрегез Стәрлебаш тарихында гына түгел, барча Башкортстан тарихында үрнәккә лаек эш!

Бергәләшәп иске-яңа урыннарны карарга чыктык. Карадык, күрдек. Кунакларга яңа парктагы 4нче балалар бакчасы каршындагы һәм Карл Маркс урамы башланган урыннар ошады. Коючылар һәм скульпторлар да шушы урыннарны яраклы дип өйткән иде бит.

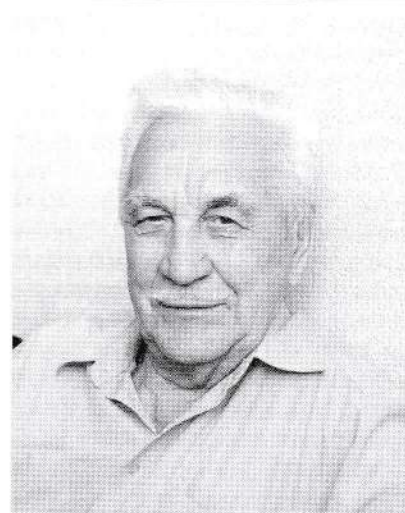
Мөхәммәтшакир Тукаевның һәйкәлен яңа төзеләп яткан “Яшьләр” паркына урнаштырырга сөйләшенеп-киләшәнгән иде. Урынын да билгеләдек. Нәкъ уртасында булчак. Бу урын барыбызга да ошады.

Парк төзеләп бетте. Ниһаять, 30 ноябрьдә паркны ачтылар. Яшьләр паркын дәүләт комиссиясе кабул иткәннең икенче көнөндә үк, башлык урынбасарына керәбез. һәйкәлнең постаментын киләшәнгән урынга төзи башлау турында рөхсәт сорыйбыз. Рөхсәт бирелде. Тик мине ниндидер билгесез шик кимерә. Бик тө гажәп, тиз һәм тоткарлыксыз башкарыла бу эш, дип уйлыйм.

Чынлап та, паркта постамент эшләнеп бетүгә һәйкәлне икенче урынга урнаштыру турында фәрман килде. Әмма каршылыктардан безнең рухыбыз гына ныгый, көчез һәм үжәтлегебез икеләтә арта. өйтеп торам бит, бер-ике көннән яңа көч, яңа дөрт белән эшкә тотыначакбыз.

“Арбалы хатыннар” һәйкәлен дә эшләтеп бөтерәсе бар. Акча ягы чамалырак булганнан, өле бер, өле икенче эшкүарга мөрәжәгать итеп карыйбыз. Берсе, акчасы юклыкка зарланып: “Уфа шөһәрәннән яңа гына фатир алдым, шуңа ипотека түлим”, – диде. Икенчесенә барып баш иябез. Ул, ничектер, безгә өстән генә карап һәм мыек астыннан гына елмаеп:

– Абзыйлар, бу турыда уйларга кирәк. Уйларбыз, – диде.

Язучы Зәки Зәйнуллин.

Мөхәммәтшакир Тукаев һәйкәле.

Зәки Зәйнуллинның үз кулы белән ясалган макет районның төбәкне өйрәнү музейе житәкчесе Зөлхижә Әсәдуллинага тапшырылды.

Бер ун көннән тагы барган идек, ул тагы:

– Әле уйлым, – дию белән генә чикләнде. Сүз бетте, дигәнне аңлатып, телефоннан кемгәдер шылтырата башлады.

Аптыраган, житешеп бетмәгән финансны кайдан табарга? Ни булса да була дип, Ишембайдагы "Витязь" заводының генеральный директоры белән сөйләшәргә булдым. Ул да якташ бит, ләкин бездән күпкә яшь, үзен бик белеп тә бетермибез. Әмма әти-әниләре әйбәт кешеләр иде. Нишлисең бит, нужда печән ашата, диләр. Ул егетнең ярдәм итәчегенә бик ышанып бетмичә генә телефоннан шылтыратам.

– Безгә очрашып сөйләшәп алырга кирәк иде. Күп дигәндә биш минут булыр. Авылга кайчан кайтасыз?

– Шушы атнаның азагы, шимбә көн булыр. Шунда очрашырбыз.

Түземсезлек белән атна азанын көтәм. Ирек Наил улы кайтасы көнне сәгать унберләп тирәсәндә аңа шылтыратам. Юк, авылга кайтмаган икән. Кичкә генә кайтам, үзем шылтыратырман, ди. Көнә бугә көтәм. Караңгы да төште. Кышкы көн кыска бит. Шулчак телефоным шылтырый.

– Бу Ирек иде. Мин Стәрлебаш юлындагы божрага килеп життем. Киоск кырына чыгып торыгыз. Шунда очрашырбыз.

Шунда ук Ягъфәр абыйга хәбәр итәм. Хәлне аңлатып бирдем. Тизрәк очрашасы урынга килеп житүен үтендем. Көн салкын һәм жиле дә бар. Ирек белән исәнләшәм. Мин инде ярышка чыккан ат шикелле, тиз-тиз хәлне аңлатып бирдем. Фара яктысында булачак һәйкәл модельләренең фотосын да күрсәтеп, кыскача гына аңлатмалар да бирәм. һәм турыдан-туры:

– Бу эшләргә шулкадәрле акчабыз житеп бетми. Мөмкин булса, бер миллион сумга ярдәм итә алмассыз микән? – дим.

– Абый, без Мәскәүгә бәйлә кешеләр. Шуңа да завод ярдәм күрсәтә алмый. Ярдәм күрсәткән очракта да, эше бик озакка сузылачак. Булса, үземнең кесәдән чыгарып кына бирергә була. Бу турыда уйларга вакыт бирегез. Киләсе атнага үзем шылтыратырман.

Менә Ягъфәр абый да килеп житте. һәйкәл урнаштырылачак урыннар турында сөйләшәп алдык. Очрашу менә шулай, тиз-тиз, юл өстендә генә үтте.

Сулдан уңга: Стәрлебаш районы хакимияте башлыгы Рستم Рахмангулов һәм Зәки Зәйнүллинның тормыш иптәше Суфия, балдызы Хәлимә апалар.

Берничә көннән Ирек Наил улы яңадан элементгә чыкты:

– Мин сезнең тәкъдимегезне кабул итәм. Тик ярдәмем киләсе елның гыйнвар аенда гына булыр, – ди.

Менә шундый сөйләшү булды. Мин күнеләм белән күкләргә күтәреләм. Шунда ук Ягъфәр абыйга шатлыгымны житкерәм.

Менә яңа ел да үтте. Алдан вәгдәләшкәнчә, Зәки аганың хатыны Суфия апа белән очрашуга килдем. Очрашу Суфия апаның сеңлесе Хәлимәләп йортында булды. Өч сәгатькә якын сөйләшәп утырдык. Апа бик күп нәрсәләр сөйләде. Әлегә шул Стәрлебаш хатыннарының ирләре янына киткән күргән бердәнбер тере шаһит.

– Ул чакта миңа сигез яшь иде, – дип, апа сүзен башлады. – Әйе, ул чакта миңа сигез яшь иде. Сугыш чыккан, диләр. Юньләп аңламыйм да әле. Теге оч малайлары белән бу оч малайлары сугыштылар микән, дип уйлым. Әниләрнең һәм күрше апаларның хафаланып сөйләшкәннән, ниндидер каһар суккан Герман тагы безгә карата сугыш белән кергән икән, дигән сүзләргә ишетәм. Бу хәбәрне бездән өске якта яшәгән Заһидә апа кычкырып, сөрән салып дигәндәй, барча урам-

га таратты. Хәтеремдә без әти-әниләр белән чәйләп утырган чак кебек тә калган. Әти:

– Тукта әле, белеп кайтыйм, нинди сугыш ди ул? – дип, урамга чыгып китте. Йортка бик тә көефә бетеп кайтты. Әйберләргә, үзенә эш коралларын жыештыра башлады. Авылда берничә кешедә генә вилсәпид дигән нәрсә бар иде. Ул да бездә бар. Шуну келәткә кертеп биеккә элөп куйды. Сугыш башлангач, авыл бөтенләй тынып калган кебек булды. Югары очта кайчакларны кичләрен моңлы итеп яңгыраган гармун тавышы да ишетелми башлады.

...Менә әтиләргә дә китәргә чират житте. Әни Мансур энемне кулына күтәргән, мине әти житәкләде. Әти, өнигә карамый гына:

– Лар тулы иген. Бик мулдан тотынмый гына ашасагыз, хәтсезгә житәргә тиеш. Бу сугыш озакка бармаска тиеш. Ил бит хәзер көчле. Озакламый кайтып та житәрбез. Дөнья хәлен белеп булмый, шулай да туганнар белән бергә яшәп, балаларны сакларга тырыш, – ди. Әни бертуктаусыз яшен коеп, өледән-өле күзләрен сөртә.

Кешеләр күмәкләшәп жыелган урынга килеп життек. Үзем укырга төшкәч белдем: бу урын татар мәктәбе алды иде. Мин белмәгән абый-апалар бик күп жыелган. Читтә жигүле атлар да тора. Бер як

кырга барып бастык. Эле иртө булуга карамастан, күктө кояш кыздыра. Ул арада булмый, безнең кырга энинең сеңлесе Маһиәсма апа белән Мәжит жизни килеп бастылар. Маһиәсма апа олы корсагы белән жизнигә сыенып басып тора. Елаудан күзлөре кызарып беткөн. Менә: “Тезелергә!” – дип кычкырдылар. Жыелган халык “гү” килеп алды да, тынып калды. Бик көчле тавышлы бер хәрби кыскагына нотык тотты. Аннан, арбаларга утырырга, дигән тавыш ишетелде. Жыелган халык, уллары, эти-абыйлары белән сау-буллаша башлады. Хатын-кызлар яңадан елашырга тотынды. Бездән якындагына бер апа ике кулына игезек балаларын күтөрөп басып тора иде. Ул да кычкырып елый. Эни белән Маһиәсма апа алай бик кычкырмыйчагына лышык-лышык килеләр. Аларның елаганын күрөп, мин дә елап жибәрдем. Эни, кулдан тарта биреп:

– Берүк, балам, кычкырып елап, этиең күңеленә шом салма! – дип, пышылдый. – Этиең ансыз да кыен бит. Аның исән-сау кайтуынгына телә, – ди.

Мин барысын да бик аңлап та бетим әле. Шулай да:

– Эти, эти, тизрәк кайтыгыз! – дип кычкырам.

Этиләр утырган арбалар кузгалып китте. Апалар озак кына арбалар кырыннан ияреп барды. Авыл бөтенләй бушап калды. Хәзер күктөгә кояш та алай бик кыздырмый, безне жәлләп кенә, моңсуланып яктылыгын сибә төслө иде.

Эни-апаларның йөзөннән елмау качты. Элек балалар чыр-чуыннан шау-гөр килеп торган урам ничектер ятимсәрәп калган төслө. Эниләр көн дә таң белән колхозга эшкә йөгөрә. Мансур энемне карау минем өскә йөкләтелде. Садрикамал картәни көн дә безгә килеп хәлебезне белеп китә. Кайбер көнне Мансур энемне күтөрөп мин аларга баргалыйм. Картәни безгә төмлә итеп төчө күмәчләр белән каймаклап чәй эчерә. Эниләр кайтмас борын ук өйгә кайтабыз. Чөнки күтүдән сыерны, сарык-көжөлөрне каршы алырга кирәк. Алар да минем өстә. Менә шулай яши башладык. Тормыш бөтенләй үзгөрөп, без, шул еллардагы балалар, вакытыннан алда олыгаеп, тормыш арбасына төптән жигелдек.

Беркөнне Маһиәсма апа кичләтеп кенә килеп энигә этиләрнең Ра-

евка стансасында ач ятканнарын өйтте. Күп тө үтми иптәш хатыны килеп житте. Алар эни белән икәүләшеп тагы кемнәргәдер чыгып китте. Икенче көнне картәти белән картәни дә безгә килеп озак кына ах та ух килеп сөйләшеп утырды. Эниләр этиләр янына барырга бригадирдан ат сораган булган. Ул:

– Барча ару атларны сугышка алып киттеләр, – дигән.

Мин аптырыйм. Ничек инде атларны да сугышка алсыннар ди? Атлар сугыша беләме дә, мылтык тотып йөгөрә беләме, дип уйлыйм. Үсә төшкөч кенә аңладым: юккагына “ир-ат” димәгәннәр бит. Атларның да ирләр белән язмышлары уртак икән шул. Шулай итеп, атлар да сугышка китте. Аларны да сугышка алдылар.

Гобәйдулла картәти тәкъдире белән эниләр Хәмит абый ясаган “фурман” дигән арбаны тартып барырга булдылар. Хәмит абый ул арбаны яшь ярымлык тайны жигергә өйрөтү өчен, шулай бөлөкәй генә итеп ясаган икән. Халык яшь тайларны жигергә өйрөтә башлады бит. Алар да, без, сугыш елгы балалары кебек, бик иртә, вакытыннан алда төртө арасына керде.

Эниләр таң атмас борын ук юлга кузгалырга сөйләште. Кара таңнан картәни белән без капка алдына чыгып озатып калдык. Алар шул арбаны тартып, нөк менә өлгә Мәдәният сарае урнашкан урыннан кузгалып китте. Элек урам шул урыннан башлана иде. Мәдәният сарае салыр өчен андагы өйләрне күчереп, ул урынны зурайттылар. Шуннангына клуб салдылар. Картәни догалар укып эниләрне озатып калды. Мин дә картәнигә кушылып битәмне сыпырам.

Алар бер атна дигәндәме (төгәл генә хәтерләмим) арып-талып кайтып житте. Энинегә генә бәхетә жигән. Эти белән бер көн бергә була алганнар. Эни үзе поездга утыртып этине озату бәхетенә ирешкән. Башка апаларның ирлөрөн бер төүлек алдагына фронтка озаткан булганнар. И-и үкенечле булды аларга, дип, эни уфтанып сөйләде.

Беренче сентябрь көнне күп кенә дус кызларым мөктәпкә киттеләр. Минем дә барасы килә бит, әй. Елап-елап, энидән мөктәпкә жибәрүен сорыйм. Юк, жибәрми. Туганың Мансурны кем карый, ди. Кызларга ияреп, барыбер мөктәпкә бардым. Эни арттан алырга килгән. Шунда

укытучы Мөрхәбә апага рәхмәт инде. Ул, энине тынычландырып: “Йөрсен. Берәз йөргәч, арып-туеп үзе ташлар әле. Өлгә йөрөп торсын”, – диде. Шулай мөктәпкә йөрөп киттем. Кайда ди ул мөктәптән тую! Анда кызык, балалар күп. Төрле уеннар уйныйбыз. Укырга-язарга тиз өйрөндөм. Хәтта этигә хатларны үзем яза башладым. Күрше кызлары кебек чәчөкләр төшереп бизим дә өле. Хәтеремдә, этигә бер хат язганымда, эти, миңа сумка алып кайт, дип язганым да булды.

Ө Зәки белән бер сыйныфта укыдык. Бөлөкәй генә буйлы, сипкелле, жирәнрәк малай иде. Физкультура дәресеңдә сафка тезелгәндә дә миннән артта була торган иде. Олы сыйныфларда буйга үсеп, мине узып китте.

Икенче язны безнең ак башлы сыерны бригадир күтүгә кудырмады. Колхозга алып сабанга жиктеләр. Бер-ике көн жәфалап йөрткөч, сабан тартып йөрөгә дә өйрөнгән, бахыр сыер. Сөтен савып эчү генә жигмәгән, сабан да сөрсен инде. Ул сугыш дигән каһәр суккыры нәрсенәң авырлыгы кешеләргә генә түгел, йорт хайваннарына да төште. Сыерлар да, кешеләр кебек, сугыш авырлыкларын үз жылкеләрендә өстерәде. Тракторлар юк, атлар житешми. Хатыннар елый-елый шул сыерлар белән басуда сабан сөрдө. Үзләре жигеләп тырма тарттылар.

Ул чакларда урамда почта апасы күрөнсә, дер калтырап тора торган идек. Бу тагы нинди начар хәбәр китерер икән дип. Чөнки күпләрнең этиләрәннән кара хәбәр – похоронкалар килә башлады. Аллаһыга шөкер, безнең этидән андый хәбәр килмәде. Эти өч тапкыр яралана. Азаккы яралануында эшелон белән кайдадыр Себер якларына озаталар. Дим стансасында паровозга су тутырганда махсус төшеп кала. Шуннан аны Уфадагы бер госпитальгә урнаштыралар. Берчакны авылга, Хәйбулла кайта икән, дигән хәбәр таралды. Капка алдына халык жыелды. Көтөбөз. Эти урам башыннан култык таякларына таянган килеш чатанлап кайтып килә. Мин түзмәдем, этигә каршы торып йөгөрдем. Арттан башкалар да килеп житте. Этинең бер аягы салынып тора. Бау белән муенына аскан. Мансургына читтә ятсыныбрак тора. Чөнки этине хәтерләми дә. Шулай да мин этине качаклап алгач, ул да якын килде. Эти ничек

итсә итте, туганымны күтәрәп ала алды. Ул көнне бездә бәйрәм булды. Бу 1943 елның жәе иде.

Этинең сөйләве буенча госпитальдә этинең аягын кисәргә уйлаганнар. Ниндидер табиб кереп, кистөрмәгән. Аңа этием гомер буге рәхмәтле булды. Теге доктор әйткән: “Ничава, татарин, тагы биш еллап жәфаланырсың инде. Әмма жайлап аягыңа да басып йөри башларсың әле”, – дигән. Чынлап та, эти биш елдан соң аягына өзләп булса да басып йөри башлады. Аңа чаклы Абдрахман бабай (бик оста иде) ясап биргән агач аяк белән йөрдө.

Аягы авырткач, эти авыр эшкә ярамый. Ә колхозда жиңел эш бармы соң? Юк бит ул. Кәнселәрдә уйлашканнар да колхоз умарталыгына умартачы итеп тәгаенләделәр. Барлыгы биш баш умарта калган. Эти шул умарталыкта эшли башлады. Умарталык ырак, Урман авылында. Эшкә йөрергә бер бәләкәй генә, жигүгә өйрәтелгән тай бирделәр. Шуның белән умарталыкка эшкә йөри. Эти шул жәйне үк умарталарның санын без азарттыруга иреште. Эти рамнарны, умарта савытларын да үзе ясып иде, мөрхүм.

Кич сәгать бишләр тирәсендә Ирек шылтырата:

– Хисаметдин абый, мин Стәрлебашка керә торган юл божрасын үттем. Урамдагы киоск алдында көтегез. Шунда очрашырбыз.

– Яхшы. Көтәм.

Тиз киенеп, машинамы кабыздым да билгеләнгән урынга төшеп киттем. Менә озак та көттерми Ирек тө килеп житте.

– Менә абый, вәгдәләшкәнчә әйткән сумманы алыгыз, – дип, кулыма бәләкәй генә төргәк тоттыра.

Мин үз чиратымда:

– Расписка биримме? – дип сорыйм.

– Нинди расписка ди ул? Сез нәрсә?

– Акча алганга.

– Юк инде. Бу бит үземнең хәләр, шәхси акчам. Мин сезгә ышанам, абый, шулай булгач, расписка турында сүз дә булырга мөмкин түгел. Шул башлаган эшләрегезне уңышлы тәмамлап чыгарга язсын.

– Иншаллаһ, шулай булсын! Сезгә Ходай исәнлек-саулык бирсен. Шушы изге эшебезгә сарыф иткән акчагыз уны белән кире кесәгезгә

кайтсын. Ходай насыйп итеп, шушы теләкләребез тормышка ашсын!

Ирек китте. Мин киоск алдында бер мизгел машина эчендә уйланып торам. Бу кадәрле акчаны кулыңа тоттырсыннар әле. Чынлап торып безнең эшләр изге шул. Шул турыда уйлап алдым да, туры Стәрлебашка Ягъфәр абыйларга киттем.

Абый өйдә иде. Тик бер дә кәефе юк.

– Нәрсә булды, Ягъфәр абый?

– Апаңны ясалма сулыш алдыру аппаратына урнаштырганнар. Хәле бик шөптән түгел.

Шулай безазгына хәл-әхвәл сорашкач, теге төргәкне өстәлгә куеп:

– Менә, Ирек акча калдырып китте. Хәтта расписка да алмады.

– Сүзендә нык тора торган кеше икән. Молодец, афәрин! Этисе кебек, бер сүзле. Этисе дә шулай сүзендә тора торган кеше иде. Ә бит, вәгдәләп биреп тө, кире сүзләреннән кайтучылар да бар. Тәк, исәп буенча тагы 3,5 миллион сум акчаны кайдан табарга? Бүрекенә кулга тотып район хужалыклары, эшкур-алыпсатарларны йөрәп чыгарбыз микән? – дип куйды.

Абый үзе шулай сөйләнсә дә, күңеле белән Рима апа турында уйлаганы йөзенең үк чыккан. Шулай да, үзәндә көч табып, Уфадагы скульпторларга шылтыратты. Алар эшне 20 гыйнварларга тәмамларга тиешлекләрен житкәрдә.

...17 гыйнвар. Маллар карап йөрәм. Хатыным Рәмилә, яныма чыгып:

– Римма апа мәңгелеккә кайтып киткән, – ди, үзенең күзләрендә яшь. – Тамагыма төер килеп тыгылды. Елап жибәрүдән чак тыелып торам. Хатыным сүзен дәвам итеп: – Әле генә Дәүләтьярова Люция шылтыратып әйтте, – диде дә, яшьләренә төелеп, өйгә кереп китте.

Башымда бертуктаусыз әллә нинди уй-хисләр әйләнәп бөтерелә башлады. Кичкә таба барча кайгылы хисләренә бергә төенләп, Ягъфәр абыйның хәлен белеп кайтырга була Стәрлебашка киттек.

...Менә Римма апаны да жирләп куйдык. Халык бик күп жыелды. Үзе мәктәптә укыткан укучылары, мәчеттә аңардан бөләм алганнар, барча ага-туганнар һәм таныш-таныш булмаганнар да килгән. Римма Хәсән кызы районда бик тө хөрмәтле кеше иде шул. Хуш,

Римма апа! Яткан урыннарың жылы һәм йомшак, якты булсын!

...Сөйләшәп вәгдәләшкән көнгә Уфага бардык. Красноуфимскидан коючылар килде. Алар скульпторлар өзерләгән фигураларны алып китәргә өзерләнәп килгән. Ягъфәр абый коючыларга һәм скульпторларга акчаларны бүлеп бирде. Коючыларга 600 мең сум түләдек, чөнки аларга эшләрен дәвам итәр өчен бронза сатып алырга кирәк. Скульпторлар февраль урталарына барча эшләренә төгәлләргә ышандырды. Уфадан исән-имин генә кайтып життек.

Күренеп тора: Ягъфәр абыйның бер дә кәефе юк. Әйе, без, ирләр, үзәбезне дөнья тоткасы итеп хис итсәк тө, артыбызда ышанычлы төрәк, тылыбыз булмаса, эшләгән эшләребез ул кадәр үк була алмас иде. Римма апаны югалту безнең өчен бик тө авырга туры килде. Эшләгән эшебезнең яме, ашаган ашыбызның төме беткән төсле булды...

2021 ел – Сыер елы. Әнкәй мөрхүмә гел әйтә торган иде: “Сыер елы – халык өчен бик тө авыр ел ул”, – дип. Чынлап та шулай булды. Үзе безне бу изге эшләргә, дөртлөндереп йөргән Зәки агабыз да март аенда мәңгелеккә күчте. Мин Казан каласында идем. Татар язучыларының съезды барган чак. Һава торышы бик тө начар булу сәбәплә, Зәки абыйны жирләргә кайта алмадым. Юлларны ялканнар. Нинди үкенечле хәл! Шулай итеп, Мөхәммәтшакир Тукаевка һәйкәл кую уе белән янып йөргән абзыбыз ниятенәң нәтижәсен күрә алмады. Ярый әле, теге чакны һәйкәлен бушатканда килгән иде. Урыны жәннәттә булып, яткан гүрләре якты булсын.

...Ниһаять, Мөхәммәтшакир Тукаевның һәйкәлен китапханә алдына куярга рөхсәт иттөләр. Жиң сызганып эшкә тотындык. Егетләр тиз арада китапханә алдына яңа постамент төзеп тө куйды. Уфадан кара гранит плитөләр алып кайткан идек. Азат Фархшатов машина бирде. Стәрлетамактагы осталардан һәйкәл постаментына куеласы язуны яздырып алып кайттык. Красноуфимск каласына шылтыраттык. Андагы егетләр, килеп житәрбез, дип вәгдә бирде. Килүләренә башка жиһаз, кирәк-яракларны өзерләп куйдык. Фархшатов кибете тагы ярдәмгә килде, “ГАЗель” манипуляторы белән ярдәм итәрбез, диделәр.

Бүгөнгө Стәрлебаш хатын-кызлары тыл хезмәтчәннәре ролендә.

Һәйкәлне урнаштырырга килгән егетләрне түземсезлек белән көтөп тора идек инде. Алар килгән көе Гаскәров Рим улының склдыннан Тукаев һәйкәлен сак кына күтөрөп алып чыгып машинага урнаштырдык. Китапханә алдына алып киләбез. Анда инде безнең эшләр белән таныш булган стәрлебашлылар жыелып өлгөргән. Барча эшләрне төш вакытына тәмамлап, һәйкәлне урынына урнаштырып куйдык. Бик тә күркәм килеп чыкты. Үзөбез дә бу кадәрле яхшы нәтижә көтмөгән идек. Өйтөләр бит, курыккан эш хәерле була, дип. Шулай булды да. Ниһаять, Мөхәммәтшакир Мөхәммәтхарис улы Тукаев үзенең лаеклы урынына торып басты.

Инде Зәки аганың “41нең арбалы хатыннары” пьесасындагы геройларга һәйкәл комплексы урнаштырасы бар. Ә менә безнең кассада жыллар уйный. Тагы 3 миллион 500 мең сум акчаны кайдан табарга? Сораулар һәм сораулар. Барча эш шул акча табу мәсьәләсенә килеп төрәлдә.

Әле тегеләй чабабыз, әле болай дигәндәй: юк, акчаның исе дә чыкмый. Депутатларга язган хатларны әйтеп төрмөйбиз инде. Берсе дә дәшми. Халыкара хәлләр дә катлауланып тора.

2022 елның 17 гыйнвары. Сөгәт 11гә хакимияткә чакыралар. Мөхәм-

мәтшакир Тукаевның тууына 160 ел тула. Шәхесне хөрмәтләп һәйкәленә чәчәкләр салырга кирәк, диләр. Әйе, салдык. Иптәшем Рәмилә ханым белән бардык. Бик тә матур чара булды. Ни кызганыч, сәламәтлөгә начараеп китү аркасында, чәчәк салу тантанасына Ягъфәр абый килә алмады.

...27нче гыйнвар көнне Ягъфәр абый белән башлыкка килдек. Ул һәрвакыттагыча ачык йөз белән безне каршылый. Безнең белән тагы ике яңа хезмәткәр дә керде.

Сүз шул куелачак һәйкәл турында бара. Акча кайдан табарга, дип сөйләшәбез. Сөйләшә торгач, “Салаватнефтеоргсинтез” оешмасы директорына хат язарга дигән нәтижәгә килдек.

Башлык, сүзен дәвам итеп:

– Һәйкәлгә урнаштырылган хатыннары реаль шәхесләр, дисез дә ул. Аларның исем-шәрифләре барысыныкы да билгеләме? Балалары исән микән?

– Төрлесенәке төрләчә инде. Әйitik менә, Хәйбулла белән Маһисәрвәр Фәйзуллиннарның олы кызы шушы ук Зәки Зәйнуллинның хатыны Суфия апа инде. Хәйбулланың сугыштан соң туган кызлары Хәлимә һәм Зәкия әлегә көндә Стәрлебашта яши. Хәлимә белән Зәкиянең кызлары да сау-сәламәтләр. Суфия апа – шушы хәлләрнең исән булган бердәнбер

тере шаһиты. Әле Стәрлетамак шәһәрәндә яши, – дим. Башкалары да санап киттем.

Һәйкәлдә сыннары сурәтләнгән хатыннарының кыскача биографияләрен язып үтәм. Менә алар:

Маһисәрвәр (Сәрвәр) Яма-летдин кызы Фәйзуллина. 1912 елның 28 маенда туган. Ире Хәйбулла Зәйнулла улы Фәйзуллин 1910 елның 8 гыйнварында дөньяга килгән. Икесе дә Стәрлебаш авылыныкы. Хәйбулла түүдә мәктәптә, аннан “8 Март” колхозында эшли. 1933 елда кызлары Суфия һәм 1940 елда уллары Мансур туа.

Хәйбулла – Сәрвәрнең ире, сугыштан каты яраланып, култык таякларына таянып кайта. Гомере буге колхоз умарталыгында умартачы булып эшли. Сугышка киткөндә бергә алынган дуслары белән, кем дә кем исән кайта, шул сугышта ятып калганнарның балаларына ярдәм итәргә тиеш, дип сүз куешалар. Шушы вәгдәгә тугры калып, ул гомере буге ятимнәргә кулыннан килгәнчә ярдәм итеп яши. Нич кыенсынмый. “Мин шушы ятимнәргә ярдәм итәр өчен исән кайттым. Аллаһы Тәгалә мине шуның өчен үлем тырнагынан исән алып калды”, – дия торган була.

Сәрвәр белән Хәйбулла 57 ел бергә яшиләр. Хәйбулла – 1986 елда, Сәрвәр 1988 елда 76

яшьләрендә мәңгелеккә күчәләр.

Зифа Камәретдин кызы 1922 елның 24 сентябрендә Стәрлебаш авылында туа. Колхозчы. Ире Абдулла Әхмәтов райком комсомолында эшли. Сугышта һәлак була. Өйләнешеп, барлығы өч ай гына бергә яшәп калалар. Зифа сугыштан соң яңадан кияүгә чыгып биш бала үстөрә. 1998 елда 76 яшендә бакыйлыкка күчә. Әлеге көндә кызлары Флүрә белән Зәйтүнә Стәрлебаш авылында яши.

Маһиәсма (Әсма) Гобәйдулла кызы 1923 елның 12 маенда шушы ук Стәрлебаш авылында якты дөньяга килә. Мәжит Галиев – 1920 елгы. Шулай ук, барлығы өч ай гына бергә яшәп калалар. Мәжит сугышның тәүге көннәрендә үк хәбәрсез югала. Вакыты житкәч, уллары Марс туа. Әсма башкача кияүгә чыкмый. Гомере буге пекарняда эшләп, хаклы ялга чыга. 2005 елда 86 яшендә дөнья куя. Оныгы Талбазыда яши.

Миңнеямал 1910 елда Стәрлебаш авылында дөньяга килә. Ире Сәлахетдин Зәйнетдинов колхозда ат караучы булып эшли. Миңнеямал төрле эштә шушы ук “8 Март” колхозында эшли. Сугышка кадәр уллары Гайнетдин (1931), кызлары Мәрьям (1937), кече уллары Мәнир (1941) дөньяга килә. Менә шушы гыйнвар аенда туган кече улын, ничек тәпи атлаганын күрсен дип, Миңнеямал үзе белән Раевка стансасына, ире Сәлахетдингә күрсәтергә алып бара. Сәлахетдин сугышта һәлак була.

Миңнеямал, олы улы Гайнетдин һәм килене Кифая белән бергә яшәп, 1985 елда 74 яшендә дөнья куя. Хаклы ялга чыкканчы “Стәрле” колхозында эшләде. Оныгы Фәнил Зәйнетдинов үзенең гаиләсе белән Стәрлебашта яши. Өниләре Кифая апаны карыйлар.

Мөнәвәрә 1916 елгы. Ире Абдулла Искәндәров сугышка кадәр шофер булып, икесе дә “8 Март” колхозында хезмәт куялар. Сугышка чаклы уллары Жәүдәт 1936 һәм 1938 елда кызлары туа. Абдулла сугыштан исән-имин кайта. Калган гомерләрен бергә яшиләр. Мөнәвәрә бик кыю һәм үткер хатын була. Раевкага сәяхәтне оештыручыларның берсе. Кызлары Стәрлетамак каласында яши.

Рәйханә Муллаәхмәт кызы 1910 елгы, Әмир авылында туа. Ире Йосыпов Миңнебай – Стәрлебаш егете. Гәүдәгә бик таза булып, эшкә бик талымсыз була. Сугышка чаклы

Габдерәшит (1935), Габдрәхим (1937), кызлары Сәбилә (1939) туа. Шулай ук икесе дә “8 Март” колхозында эшлиләр. Рәйханә йөзгә дә гәүдәгә дә бик матур була. Кул эшләренә бик оста һәм уңган, тырыш хатын. Ире Миңнебай янына барырга дип, иң күп азык-төлекне ул эзерли. Миңнебай сугышта батырларча һәлак була. Рәйханә апаны олы улы һәм килене Халидә белән гомере буге бергә килешеп яшәде. Килененә дустанә сөрдәш булып гомер кичерде. 1980 елның 14 апрелдә бакыйлыкка күчте. Кызы Сәбилә Стәрлетамакта яши. Килене Халидә апа, онык-туруннары Стәрлебашта яшиләр.

Зәки ага Зәйнуллинның елын үткәрәбез дип, күптән үк ниятлەп куйган идея. “Амазонка” кафесын Ягъфәр абый алдан ук 4 мартта сөйләшәп, барчасын да ул оештырды. Тәтәр-Арслан, Айдәрәле һәм Стәрлебаштан Зәки аганың фикирдәшләре һәм аны яхшы белгән абый-апалар жыелды. Коръән аятьләре укып, Зәки ага турында хатирәләренә искә төшереп утырды.

Март аеның 24ендә Ягъфәр абыйны кызлары Уфага алып киттеләр. Операция ясарга тиешләр. Ниһаять, аны 14 апрельдә хастаханәдән чыгардылар. Якшәмбе көнне барып хәлен белеп кайттым. Кәефе болай шат кына күренә. Алдагы көннәрдә башкарасы эшләр турында сөйләштек. Һәйкәл өчен житмәгән сумманы жыеп бетерәсе бар. Башка мөшәкәтләр дә житәрлек. Ягъфәр абый Акмулла фондының 30 еллыгын үткөрүне кайгырта башлады.

2024 ел, ноябрь. Дүшәмбе көн. Ягъфәр абый белән Стәрлетамак районына киттек, әлеге шул Һәйкәлләргә эзрәк акча алып булмасмы дигәннеке инде. Бер оешма житәкчесенә ияреп бүлмәсенә үк керәбез. Үзе былтыр ук вәгдә иткән өз-мөз булса да акчаны алып булмасмы, дип сөйләшә башладык. Сөйләшүеннән ук сизеләп тора: ярдәм булмый.

– Менә без тегендә акча бирдек, шунда ярдәм иттек. Гомумән, сез, абыйлар, рәкет ясап йөрмәгез. Хушыгыз, хуш! Минем хәзер планерка башлана, – ди.

Мин түзмәдем:

– Безнең кулда корал да юк, кесәдә пистолет та йөртмиз, – дим.

– Рәкетирлар сез, барыбер рәкет белән йөрисез.

Нишлисез, хушлашып чыгып киттек. Шулай итеп, безне рәкетирлыкта гаепләп ташладылар. Ярап, ни хәл итәсең. Шул Һәйкәлләргә акча жыябыз дип, әллә нинди гаепләүләр дә ишетергә туры килгәләде.

Иртәгә күрше райондагы бик бай хужалыкка, якташыбыз янына барырга план кордык. Анда нәрсә булып. Анысын бер Аллаһ кына белә. Ике миллион акчаны кайдан табарга? Бардык, күрдәк һәм сөйләштек. Аллаһка шөкер, өч йөз мең акча күчәрде.

Бүген февраль аеның уны. Ягъфәр абый белән хакимияткә кәргә сөйләшкән идея. Кабул ителүчеләрдән икенче булып керәбез. Башлык махсус хәрби операциягә гуманитар конвойны озатып, исән-имин йөрәп кайткан, хәлен белешәбез.

Рәстәм Камил улы безнең нинди йомыш белән йөргәнне беләп тора. Мин инде:

– Соңгы терәк, соңгы ышаныч сөздә калды, – дим.

Ягъфәр абый да:

– Сөздән башка бер миллион жиде йөз сум акчаны ничек жыеп бетерә алабыз соң? Менә карагыз, күпме акча жыясы калды да кемнәр күпме акча бирделәр, – дип, язып алып килгән хатны суза.

Сөйләшә торгач, 24нче февральдә тагы очрашып сөйләшәргә вәгдәләштек.

Икенче көнне, Ягъфәр абый янына килдем. Шуннан яңадан райондагы оешмаларны һәм асыл хужалыгы предприятиеләрен барлый башладык. Ягъфәр абый барысына да мөрәжәгать хатлары эзәрләргә булды. Мин үзем “Ислам нуры” мәчет әһелләренә мөрәжәгать итәчөкмен.

Менә жомга көн килеп житте. Көтеп алдым. Мәчет әһелләре белән бергәләп жомга намазын укыдык. Намаздан соң хәзрәттән рөхсәт алып, әлеге шул Һәйкәлләргә акча жыю турында сөйләдем. Шунда бер абый миңа, Һәйкәл фондына дип, ару гына акча сузды. Алмадым. Чөнки акча эше бит. Бу эш белән Ягъфәр абый шөгыльләнә. Исемлеккә язып, акча биргәнгә һәм алганга имза куярга кирәк. Шунсыз булмый. Югыйсә, кайбер бөндөләр “жыелган акчаны үз мөнфәгәтләренә тоталар” дигән ялган фикир-гайбәт тө тарата. Аллаһ сакласын андый гөнаһлы эшләрдән.

Аллаһыга шөкер! Райондашлар ныклы ярдәм иттеләр. Олы яшьтә булуларына карамастан, Миңнур Бикмөхәммәтова, Куганакбаштан Әнвәр Мөлекова, Тәтер-Арсланнан Нәфисә Латыйпова-Рысаева өйдән өйгә йөрөп хәтсез генә акча жыеп тапшырдылар. Шулай ук Яңгырчы авыл хакимияте башлыгы Дамир Кунафинга да зур рәхмәтебезне белдерәбез. Башка ярдәм итүчеләргә дә бик зур рәхмәтләребез! Аллаһ Тәгалә саваптан әйләсен!

Ниһаять, авыл Советлары акча жыеп тапшыра башлады. Кайберләре матур гына сумма жыйганнар.

Атна саен дүшәмбе көнне хакимияткә жыелабыз. Беренче урынбасар кайсы эшкуар, кайсы оешма күпмерәк акча жыюга исәп-хисап тота. Ярдем бик жай жыела. Ничек кенә булмасын, ике һәйкәлгә жәмгысы 10 миллион 71 мең сум акча тупланды. Бу Стәрлебаш районы халкының, аның илсәяр улы һәм кызларының, районыбыз дусларының олы жиңүе иде!

Шушы урында иң зур матди ярдәм күрсәтүче шәхесләргә санап үтәсем килә. Менә алар: Зәки Зәйнуллин, Ягъфәр Хисмәтуллин, Ирек Арсланов, Азат һәм Алмас Максүтовлар (икесе бергә) – берәр миллион сум, күренекле меценат, Куганакбаш авылында туып-үскән Марат Ишмияров 2,5 миллион сум акча күчерде.

14 апрельдә Ягъфәр абый һәйкәлне Красноуфимск каласыннан

23ендә китерәчәкләр дип, белдерү ясады. Шуңа чаклы коючыларга акча эзерләп торырга тиешбез. Шушы ук көнне һәйкәлне ничек ачу турында да сөйләшү булды. Ачу тантанасын май аякларына, июнь башларына билгеләргә килешенде, чөнки Жиңу көнендә болай да тантаналы чаралар күп булачак.

23.04.2025. Таң белән торып, Красноуфимскидан киләсе кунакларны каршы алырга эзерләнәм. Көн бигрәк тө матур. һавада тургайлар сайраша. Жил дә юк. Стәрлетамактан район үзегенә керә торган юл божрасында көтәм. Менә Ягъфәр абый да килеп житте. Кунаклар Оренбург трассасыннан безнең якка борылган икән. Әле генә шылтыратып хәбәр бирделәр. Сәгать алга йөгәрә. Тугыз тулып килә. Ягъфәр абый:

– Мин сельхозбанка барам. Банк ачулуга анда булырга тиешмен, – дип, банка чапты.

Мин көтәм. Менә кунаклар да (һәйкәлне коючылар) килеп житте. Йөк машиналары кайдалыгын белешәм. Алар:

– һәйкәлләрне төягән машина күптән безне зират кырында көтә, – диләр.

Алга кузгалабыз. Чынлап та йөк машинасы безне көтеп тора иде. Бергәләп һәйкәл ансамбле урнашасы урынга, клуб алдына килеп туктадык.

Кунакларны "Савой" кунакханәсенә алып киттем. Милләтебезнең кунакчыллык йоласына тугры калып, һәйкәл коючыларны иртенгә чәй эчәрәп, ашатып алып килдем. Без

Иганәче Марат Ишмияров.

Мәдәният сарае алдына килеп житүгә, Ягъфәр абый да анда килеп безне көтеп тора.

Фәхриев Азат та үзенең краны белән килеп житкән. Эшчеләр дәррәү эшкә тотынды. Эшне белеп эшлиләр. һәйкәл сыннарын бик саклык белән генә бушата башладылар. һәрберсен яхшылап төрөп салганнар. Алар сыннарны бушата, ө минем күзләргә яшь төелде.

Сак кына Ягъфәр абыйга карыйм. Ул зур дулкынлану белән эш барышын күзәтә. Күрәм, аның да күзләрендә яшь бөртекләре ялтырый. Әйе егетләргә, бу безнең өчен бик тө дулкынландыргыч минутлар иде...

Фотолар "Стәрлебаш чышмәләре" гәзитеннән һәм башка чыганаклардан алынды.

Стәрлебашлылар һәйкәл ачу тантанасында. 2025 ел, 20 июнь.